

Kinder- en Jeugdboeken Zondagsschoolboekjes

H.A. Wijmans

* Amsterdam, 01-01-1905 - † Amsterdam, 15-10-1979.

H.A. Wijmans schreef ook onder het pseudoniem Henk Kramer, Henk van 't Veer.

Meester Wijmans was een amsterdams jongen uit de kring van eenvoudige gereformeerde mensen (de 'kleine luyden'). Zijn ouders hadden een kruidenierswinkel en schoenmakerij. Op de Gereformeerde Jongelingsvereniging leerde hij voordrachten te houden en behaalde daar eens de eerste prijs bij een voordrachtswedstrijd.

Van zijn oma kreeg hij het geld om naar de MULO te gaan, wat hij graag wilde. Daarmee kon hij doorleren. Overdag werd hij kwekeling en 's avonds volgde hij de Normaallessen voor de onderwijzersakte. Zo stond hij als 18-jarige al vroeg voor de klas in Stavoren (1923).

Daar schreef hij in de stille avonden zijn eerste zondagsschoolboekjes. Na zijn diensttijd werd hij onderwijzer in Amsterdam-Noord, maar kon daar wegens de crisistijd van de dertiger jaren niet blijven. Uiteindelijk kwam hij in 1932 terecht in een klein plaatsje, Tinte bij Brielle, op een tweemansschool. In 1934 kwam zijn laatste jongensboek uit (Leen van de havenmeester).

In 1938 maakte hij de opstap naar de functie van hoofd van de School met den Bijbel te Brielle. Van jeugdboeken schrijven kwam het niet meer. Eerder spande hij zich als overtuigd christen en ARP-er in om de leermogelijkheden voor kinderen van het gewone volk te vergroten.

Zo breidde hij zijn school, zelfs tijdens WO-II, uit met een MULO-afdeling, ondanks de tegenwerking van de NSB-burgemeester van Brielle.

Was eind WO-II lid van de Binnenlandse Strijdkrachten.

Zijn gezin breidde zich uit en om studiemogelijkheden voor zijn kinderen te vergroten, zocht hij een baan in de buurt van Amsterdam (Zaandam). Zelf studeerde hij door voor de akte Pedagogiek MO-A en B. Hiermee werd hij directeur van een MULO-school in Amsterdam en in 1961 van de Christelijke Opleiding voor Kleuterleidsters aldaar, die hij uitbreidde met een dependance in Alkmaar voor de kleuterleidsters in de kop van Noord-Holland.

Na zijn pensioen gaf hij nog les als docent Biologie omdat er geen leraar gevonden kon worden. Na 50 jaar met hart en ziel het christelijk onderwijs gediend te hebben, ontving hij in 1974 hiervoor de Ridderorde van Oranje-Nassau.

Al was zijn grootste wens dan wel geweest om in Delft te mogen studeren voor bruggenbouwer, zijn leven heeft hij ingezet om bruggenbouwer van leermogelijkheden te zijn voor al zijn jongens en meisjes.

Mijn vader was een tige verteller, humoristisch en voelend, altijd vanuit een diep geloof in zijn Heer. Hij had hij meer tijd gekregen dan hij nu heeft. Hij schreef in 1931 een verhaal over St. Odulphus, een Fries die naar Stavoren, Mastenbroek en Tintje was gekomen. Het werd uitgegeven door Uitgever L.J. Veen, Amsterdam.

tekst: A

[Open boekje op Delpher](#)

Zie ook [persoonlijke notitie](#)